

РЕШЕНИЕ

№ 6009

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5145** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митническият кодекс на Съюза (Регламент 952/2013), във връзка с чл.220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. А. Т. от [населено място], [улица], чрез процесуален представител адв. А., срещу решение № 32-146843/05.05.2022г. към МД с М. 21BG001008030029R7 на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми, регламентиращи метода на определяне размера на митническата стойност на внасяните в страната стоки. В тази насока се сочи, че не са налице основания за повторно определяне на митническата стойност, като от митническите органи не са посочени обстоятелствата, породили съмнения в действителността на договорната стойност. Жалбоподателят счита, че решението е немотивирано, постановено въз

основа на необосновани заключения и изводи. Възразява, че информацията от уебсайта autoauctions.io не е част от митническите информационни системи респ. данните от същия не са събрани по законоустановения ред. Счита, че митническата стойност на стоката е определена при допуснато нарушение на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Иска отмяна на административния акт и претендира разноски по делото.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, оспорва жалбата чрез юрисконсулт К., която излага становище за неоснователност на жалбата, като моли същата да бъде оставена без уважение и спорното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След като прецени твърденията на страните, събрания по делото доказателствен материал и съобрази закона, Административен съд София-град, 15-ти състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок. Разгледана по същество е основателна.

Основанията за този извод са следните: От събраните по делото доказателства се установява, че на 20.01.2021г. с М. 21BG001008030029R7 жалбоподателят е декларирал стока за поставяне под митнически режим допускане за свободно обращение стока употребявано А. - катастрофирало, марка Р., модел G. 1000, тип G. 10; с дата на първа регистрация 01.01.2009г.; цвят : 0; р. обем: 1000, двигател: няма данни, шаси № 3NSVGE992KF784829. В митническата декларация за стоката са декларирани съответно: в ел. д. № 5/14 „Код на държавата на изпращане/износ“ – САЩ; в ел.д. № 4/1 „Условие на доставка“ — С. - стойност и навло; в ел.д. № 4/1 „Наименование на местонахождението“ – Б., в ел.д. № 4/16 „метод за определяне на стойността“ - 1 - договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса); в ел.д. № 4/14 „Ц. на стоката“ – 900 щ.д.; в ел.д.№ 4/10 „Валута“ – У.. На база декларираните

данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност за нея е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е „С. - стойност и навло“ Б..

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са били приложени фактура № 3024 от 15.11.2020г. за продажбата, издадена от „G. A. E.“, удостоверение за претърпяло щета превозно средство с номер на шаси 3NSVGE992KF784829, спедиторски коносамент I./4741/11/20 L3, морска товарителница №[ЕИК] от 23.11.2020г. Митническата стойност за стоката, определена на база декларираните за нея елементи, е определена в размер на 1446.86лв., като са определени и взети под отчет публични задължения за мито в размер на 144,69 лв. и за ДДС в размер на 318.31 лв. Съгласно удостовереното във фактурата, цената по сделката е формирана както следва: превозното средство – 500 щ. долара и 400щ.д. за международен транспорт (D. Б.) – 400 щ. долара.

При извършен последващ контрол от страна на митническите органи е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси), като на електронни сайтове www.autoauctions.io и www.bidfax.info е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 04 ноември 2020г. със статус „Продадено“ (S.) за превозно средство марка „P.“ със същия VIN номер на шаси и коефициент на щета - 75% или по-малко в страната на износа. Публикуваната продажна цена е в размер на 7 150 U. и превишава с 6250 U. декларираната пред митническите органи цена в размер на 900 U. при допускане за свободно обращение.

Във връзка с посочената информация възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, поради което на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. и чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ, с писмо рег. № 32-323690/13.10.2021 г. били изискани доказателства за потвърждение на декларираната цена, извършените

плащания във връзка със стоката (договори, кореспонденция, заявки, оферти, поръчки, документи за извършени плащания, платежни документи, банкови преводи, извлечения, разписки, документи за разходи направени от купувача, но невключени в действително платената или подлежащата на плащане цена - комисионни и възнаграждения за посредничество, разходи за контейнери, транспорт, застраховка, и други операции свързани с транспорта), както и писмени обяснения от вносителя.

С писмо рег. № 32-357070/10.11.2021г. жалбоподателят посочил, че не разполага с допълнителни документи и данни, относно цената на стоката и потвърждава обстоятелства от т.1 до т.4 в приложената декларация относно условията по чл. 70, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

При тези обстоятелства митническите органи са приели, че не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура, както и че приложената към митническата декларация фактура (I.) № 3024 от 15/11/2020г. не съдържа условие на плащане, начин и срок на плащане, клаузи при неизпълнение или др. и същият не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност. На база събраната от тях информация е прието, както следва:

1. В приложения към митническата декларация Сертификат за претърпяло щета (M. certificate of salvage) превозно средство с номер на шаси 3NSVGE992KF784829, издадено в страната на износа е установено че същият е на името на E. I., 14149 B. RD, B. MD 20613-3003. Липсва информация за прехвърляне на собственост.

2. С приложената към митническата декларация фактура (invoice) № 3024 е удостоверена сделка с продавач „G. A. E.“ L., 416 S. W. Suite 140 L., FL 32750, САЩ и купувач В. А. Т.. Съгласно вписаната във фактурата дата, продажбата е на 15.11.2020 г. Вносителят не е представил кореспонденция или други документи, предшестващи сключването на сделката, поради което датата на договора за продажба следва да се приеме и за дата на сключване на сделката.

3. От предоставената от декларатора с писмо вх. № 32-337340/25.10.2021 г. информация е заявено, че „Плащането е направено в брой, след което ми е издадена

фактурата от страна на фирмата продавач, като в цената е включена и доставката на стоката до България.". Не са представени разписки за плащането в брой, нито данни за платена сума и датата на плащане.

4. Освен информация за продажната цена на превозното средство в резултат от проведения аукцион, са налице 10 бр. изображения, удостоверяващи неговото състояние. Наличните изображения показват, че превозното средство е с щети и не е в движение. Намерената информация се потвърждава и от описанието на превозното средство към датата на деклариране за свободно обращение, съдържащо се в ел.д. 6/8 на митническата декларация - „УПОТРЕБЯВАНО А. - КАТАСТРОФИРАЛО; М.:Р. Във връзка с горното няма доказателства да е налице промяна в състоянието на А. към 04.11.2020 г. /датата на аукциона/ и към датата на допускане за свободно обращение - 20.01.2021 г.

5. В информацията от проведения аукцион на 04.11.2020г. е посочен L. Number: 27910765. В приложеното към митническата декларация удостоверение за претърпяло щета (M. certificate of salvage) превозно средство с номер на шаси 3NSVGE992KF784829 е поставен № 27910765, който напълно съответства на номера от аукциона.

С писмо с вх.№ 32-418871/23.12.2021г. “Економу - Интернешънъл шипинг ейджънсис“ ЕООД, в качеството си на агент за България на линията превозвач „Н.-L.“ е предоставило данни, в отговор на запитване на митническите органи, че цената на океанския транспорт за контейнер U., с който е пристигнало превозното средство по МД с М. 21BG001008030029R7/20.01.2021г. е 940,26 U.. В посоченият контейнер са били натоварени 4 бр. превозни средства и съответно цената за „УПОТРЕБЯВАНО А.- КАТАСТРОФИРАЛО; М.:Р. МОДЕЛ-.G. 1000, тип G. 10; ПЪРВА РЕГ:01/01/2019 ЦВЯТ:0 ; Р.ОБЕМ : 1000; Д-ТЕЛ:НЯМА ДАННИ I.:3NSVGE992KF784829“ е 235,07 U. (транспортните разходи от пристанище N. Y., U. до пристанище Б. са разпределени пропорционално на броя на превозните средства в контейнера). На основание чл. 71, пар. 1, буква д) i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. разходите за транспорт се прибавят към митническата стойност на стоките, поради което е прието, че са налице разходи за

международен транспорт в размер на 235,07 U. = 377,90 лв. (при вал.курс 1,60762 В./U.), които на основание чл. 71, пар. 1, буква д) i) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. следва да се прибавят към митническата стойност на стоките и съответно митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение с М. 21BG001008030029R7/20.01.2021г. следва да се определи в размер на 11 872,38 лева. (7 150 U. x вал. курс 1,60762 В./U. = 11 494,48 лв. + 377,90 лв.) на основание чл. 70 и чл. 71, пар. 1, буква д) i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., като на база новата митническа стойност се определят допълнително задължения за мито и ДДС.

С връченото съобщение по чл.22, § 6 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, обективизирано в писмо рег.№ 32-4605/06.0.2022г., жалбоподателят е уведомен, че поради възникнали основателни съмнения ще бъде определена нова митническа стойност на декларираната от него стока по митническа декларация М. 21BG001008030029R7. Съобщението е получено от лицето на 11.01.2022г., видно от върната обратна разписка № ИД PS 8000 02P007 В, като му е указано, че в срок от 30 /тридесет/ дни от получаване на съобщението по чл.22 § 6 може да изрази становище. Жалбоподателят се е възползвал от правото си да възрази в предоставения му срок, но не е ангажирал допълнително доказателства във връзка с декларираните от него данни. Невъзприемайки тезата на жалбоподателя, директорът на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“ издава процесното решение № 32-146843/05.05.2022г. към МД с М. 21BG001008030029R7.

С оспореното решение, на основание чл. 70, § 1 и § 2 и чл. 71, § 1 буква д) подбуква i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с М. 21BG001008030029R7, е определена нова митническа стойност на стоката в размер на 11872.38 лв.;

На основание чл. 85, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., при прилагане на ставка 10 % за вносно мито, съответстваща на декларирания тарифен код по КН 87032290/код по Т. 87032290 00, спрямо новата митническа стойност е определено вносно митническо задължение в размер на 1 187.24 лв.;

На основание чл. 54, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 77, § 1, буква а) от Регламент (ЕС)

№ 952/2013 г. и с чл. 77, § 2 от същия регламент данъчното събитие при внос на стоки възниква и ДДС става изискуем на датата, на която възниква задължението за заплащане на вносни мита, а именно датата на приемане на МД - 20.01.2021 г. и предвид данъчната ставка от 20 %, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и на основание чл. 67, ал. 1 от същия закон е определено задължението за ДДС при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС на автомобилите, в общ размер на 2 611.92 лв.;

На основание чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 56 от ЗДДС, във връзка с чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 3336.16 лв., от които мито в размер на 1042.55 лв. и ДДС в размер на 2293.61 лв., ведно със задължение за лихви, считано от 20.01.2021 г. до уведомяването на длъжника.

По делото не са представени доказателства кога решението на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“ е връчено на жалбоподателя, но доколкото жалбата срещу него е подадена в рамките на 14 дни от издаването му – на 25.05.2022г. чрез пощенски оператор, съдът не е изисквал представяне на доказателства в тази насока и приема оспорването за направено в срок.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства, съдът достига до следните правни изводи: Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по аргумент от чл.19, ал.7 от ЗМ. Съгласно посочената норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и

материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19 ал 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г., съобразно предоставените му правомощия, поради което същото е валидно.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават разпоредения краен резултат. Правната уредба, касаеща определянето на митническата стойност на въвежданите на територията на съюза стоки с необщностен произход е хармонизирана напълно чрез Кодекса. Основната уредба, която касае определянето на митническата стойност, върху която се следват митните сборове се намира в Глава 3 на Кодекса, именувана Стойност на стоките за митнически цели.

В разпоредбата на чл. 70 от Кодекса е установен общия принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело С-1/18 на СЕС, т. 24/. За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност.

Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което

следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. Процесната стока, предмет на митническо остойносттаване е поставена под режим „допускане до свободно обращение“ на 20.01.2021г. при действието на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МК). Съгласно чл.70, §1 от МК, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

По арг. от §2 на същата разпоредба действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения. Разпоредбата на чл. 48 от Регламента предвижда, че за целите на митническия контрол, митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност,

която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки.

Тези органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно. В конкретния случай, процесната МД с М. 21BG001008030029R7 е била предмет на последващ контрол, относно верността на данните за реално платената цена за автомобила, посочен в същата, релевантна за определяне на митническата му стойност, съответно и за дължимите публични държавни вземания - мито и ДДС по реда на чл.48 от МК във вр. чл.84 от ЗМ. В хода на проверката административният орган е изложил съображения за възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност и в следствие е издал процесното решение, с което е процедирал за досъбиране вносно мито и ДДС на база новоопределената митническа стойност на внесеня автомобил. В чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности – в случаите когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл.70, §1 от Митническия кодекс, и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора.

Правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности. Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на

чл.70 от МК, остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл.74 от МК при последователно прилагане на методите в чл.74, §2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съответно когато митническата стойност не може да се определи по реда на чл.74, §2, митническото остойносттаване се извършва по реда на чл.74, §3 от МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. При липсата на уточнение с коя друга стойност трябва да се замени договорната стойност в тези случаи, следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл.74 от МК, като в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока, което в случая не е сторено.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност (в този см. е Решение № 3699/18.04.2022 г. по адм. д. № 11027/2021 г. на ВАС и др.). В случая мотивите на органа и процедирането в контекста на основателни съмнения във връзка с декларираната договорна стойност по чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на процесния автомобил е извършено без годни доказателствени източници, които да легитимират релевантните за доказване факти, на които митническата администрация се позовава. Административният орган се е позовал на разпечатка от интернет сайт, за да обоснове извод, че действителната договорна стойност на процесния автомобил закупен от жалбоподателя е по-висока от посоченото в митническата декларация.

Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. В представената от ответника информация под формата на разпечатки от сайтове не е отразено, че именно жалбоподателят е закупил процесния автомобил за сумата от 7 150 U., освен това информацията, представена под тази форма, не представлява служебна и/или официална такава, за да се разчита на нейната достоверност, респ. да се използва като база данни или за сравнение. Информативният и неангажиращ характер на тези данни е отбелязано в общите условия на самия сайт. Предоставянето на подобна информация несъмнено играе и рекламна функция, което отново поставя под съмнение нейната достоверност. Възможно е тази информация да е вярна, но това не е безспорно установено по делото. На следващо място информацията, удостоверяваща по-висока стойност на стоката не изхожда от жалбоподателя и не може да се приложи правилото, че обвързва страната, която я представя, доколкото се декларират неизгодни за нея обстоятелства.

Дори да се приеме, че събраната информация от интернет сайтове е била годна да породи основателни съмнения в достоверността на декларираните от жалбоподателя данни, административният орган е бил длъжен да пристъпи към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесенния автомобил, органът е допуснал нарушение както на материалния закон и неговата цел, така и на процесуалните норми. Видно е, че административният орган без да оспорва автентичността на представените документи – фактура, доказваща придобиване на стоката е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност на

същата.

Безспорно митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което е необходимо да се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко-продажбата, още повече, че оспорващият е представил своевременно на митническите органи документи, които доказват цената на стоката. Не е посочена причината за незачитане на данните за платената сума в представената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича автентичността ѝ. Същата е представена с административната преписка по настоящото производство и установява по категоричен начин осъществена сделка с предмет процесния автомобил; вида и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Съгласно трайната практика на ВАС, застъпена в Решение № 9350 от 13.07.2020г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г., VIII о., Решение № 15563 от 15.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6328/2019 г., VIII о., в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не

произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл.140, §1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., С., С- 263/06, ЕУ: С: 2008: 128, т. 52.

С оглед гореизложеното съдът намира, че като не е приел декларираната договорна стойност на процесната стока и е определил нова такава единствено съобразно публикуваната информация за проведен аукцион за процесния автомобил в интернет сайт на трета държава, директорът на ТД Митница Б. към Агенция „Митници“ е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да се отмени. Не са били налице предпоставките, установени в чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да бъде определена митническата стойност на внесената стока на основание чл.70, § 1 във вр. с чл.71, §1, б.“д, подб. i) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. Предвид незаконосъобразното определяне на митническата стойност на стоката, незаконосъобразно са и определени с оспорения акт и сочените като възникнали задължения за мита и ДДС.

Както бе посочено, правната уредба на Съюза относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (решение от 15 юли 2010 г., G. S., С-354/09, т. 27, решение от 16 юни 2016, EURO 2004 Н., С-291/15, т. 23, решение от 20 декември 2017 г., Н. Р. D., С-529/16, т. 27). Това следва от член 140 от Регламент за изпълнение на (ЕС) № 2015/2447 за прилагането на някои

разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013, според който, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация, и ако съмненията им не отпаднат, могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, §1.

С оглед изложеното, съдът намира, че в настоящия казус е бил постановен отказ за приемане на митническата стойност по декларацията на жалбоподателя и е определена нова такава, без това да е обосновано по категоричен начин. По изложените мотиви съдът намира за основателна жалбата на В. А. Т., срещу оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“. Обжалваното решение е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски на жалбоподателя. Претендирани са разноски в размер на 30лв. – платени за държавна такса и 600лв. за адвокатски хонорар, за направата на които са представени доказателства. Дължимата държавна такса е била 10лв. и само до този размер следва да се възложи в тежест на ответника. По отношение на платеното адвокатско възнаграждение и възражението за прекомерност: Разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения регламентира, че възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с материален интерес от 1000лв. до 5000лв. е 300лв. плюс 7 % за горницата над 1000 лв. Материалният интерес по делото е 3336.16лв., за който минималното възнаграждение според Наредбата е в размер на 463.53лв. Съдът

намира, че уговореното в размер на 600лв., не е прекомерно, доколкото надвишава минималното с приблизително 137лв. Претенцията в тази част за разноси следва да бъде уважена изцяло, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, АССГ, 15-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. А. Т. от [населено място], [улица], решение № 32-146843/05.05.2022г. към М. 21BG001008030029R7 на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на В. А. Т. от [населено място] , [улица] направените по делото разноси в размер на 610 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: